

Sygn. akt II K 1869/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 września 2014r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Polikowska

Protokolant: Joanna Szmel

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Jeleniej Górze – **Urszuli Ziembickiej**

po rozpoznaniu w dniach: 11.04.2014r., 14.05.2014r., 13.06.2014r., 22.08.2014r. i 26.09.2014r.

s p r a w y : **G. B.**

syna E. i B. zd. R.

urodzonego w dniu (...) w J.

oskarżonego o to, że:

1. w dniu 26 sierpnia 2013 roku w J. woj. (...) przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z S. Z. dokonali kradzieży z włamaniem do mieszkania nr (...) w ten sposób, że przy użyciu oryginalnego klucza dokonali otwarcia zamka w drzwiach wejściowych mieszkania, a następnie dostali się do jego wnętrza, skąd zabrali w celu przywłaszczenia bluzę marki C. o wartości 180 zł działając na szkodę T. K. (1), przy czym G. B. zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w art. 64 § 2 k.k., będąc uprzednio skazany:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 23.06.1999 roku sygn. akt II K 524/99 za czyny z art. 279 § 1 k.k., art. 275 § 1 k.k., art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. na karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, następnie wyrok objęto wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 27.10.1999 roku sygn. akt II K 859/99, którym wymierzono karę łączną 3 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 22.10.2002 roku do 04.02.2004 roku, od 14.03.2005 roku do 23.08.2006 roku;

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 13.10.2004 roku sygn. akt VII K 895/04 za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, następnie wyrok objęto wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 02.02.2005 roku sygn. akt VII K 1412/14, którym wymierzono karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 03.04.2008 roku do 02.06.2008 roku, od 11.10.2008 roku do 16.02.2010 roku;

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 27.07.2004 roku sygn. akt VII K 625/04 za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę łączną 1 roku pozbawienia wolności, następnie wyrok objęto wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 02.02.2005 roku sygn. akt VII K 1412/04, którym wymierzono karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 03.04.2008 roku do 02.06.2008 roku, od 11.10.2008 roku do 16.02.2010 roku;

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 14.01.2008 roku sygn. akt II K 874/07 za czyny z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k., art. 282 k.k. i art. 204 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę łączną 4 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 19.09.2007 roku do 03.04.2008 roku, od 16.02.2010 roku do 08.10.2010 roku

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.

I. uznaje oskarżonego **G. B.** za winnego tego, że w dniu 26 sierpnia 2013 r. w J. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą dokonał kradzieży z włamaniem do mieszkania nr (...) przy ul. (...) w ten sposób, że przy użyciu oryginalnego klucza dokonał otwarcia drzwi wejściowych do mieszkania, a następnie dostał się do jego wnętrza skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia bluzy marki C. o wartości 180 zł, czym działał na szkodę T. K. (1), przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio karany:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 03 marca 1999 r. w sprawie sygn. akt II K 56/99 za występki z art. 208 d.k.k. i inne na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którym orzeczono karę łączną 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności,

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 23 czerwca 1999 r. w sprawie sygn. akt II K 524/99 za występki z art. 279 § 1 k.k. i inne na karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

które zostały objęte wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 27 października 1999 r. w sprawie sygn. akt II K 859/99, którym orzeczono karę łączną 3 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 22.01.2002 r. do 04.02.2004 r., od 14.03.2005 r. do 23.06.2006 r. i od 02.06.2008 r. do 11.10.2008 r.,

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 13 października 2004 r. w sprawie sygn. akt VII K 859/04 za występki z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności,

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 27 lipca 2004 r. w sprawie sygn. akt II K 625/04 za występki z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

które zostały objęte wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 02 lutego 2005 r. w sprawie sygn. akt II K 1412/04, którym orzeczono karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 18.09.2004 r. do 14.03.2005 r., od 03.04.2008 r. do 02.06.2008 r. i od 11.10.2008 r. do 16.02.2010 r.

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 14 stycznia 2008 r. w sprawie sygn. akt II K 874/07 za występki z art. 282 k.k. i art. 204 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i inne na karę łączną 4 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 19.09.2007 r. do 03.04.2008 r. i od 16.02.2010 r. do 08.10.2010 r.,

tj. występkę z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. wymierza mu karę 2 /dwóch/ lat i 8 /ośmiu/ miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego **G. B.** od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 1869/13

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pokrzywdzony T. K. (1) od dnia 08 czerwca 2012 r. wynajmował mieszkanie E. M.. W dniu 24 marca 2013 r. wypowiedział jej umowę najmu i E. M. wraz z rodziną wyprowadziła się z mieszkania. Oddała pokrzywdzonemu wszystkie klucze od mieszkania. Za niezapłacony czynsz i media E. M. była winna T. K. (1) około 2.800 zł. Próbował się on kontaktować z E. M. w sprawie zapłaty, ale bezskutecznie.

Dowód:

- zeznania świadka T. K. (1) k. 4-11,

- zeznania świadka E. M. k. 65-68,

- umowa najmu lokalu mieszkalnego k. 12-13,
- wypowiedzenie umowy najmu k. 14,
- częściowo wyjaśnienia złożone przez świadka S. Z. k. 44-46, 48-51, 82-83,

W dniu 26 sierpnia 2013 r. T. K. (1) spotkał na ul. (...) w J. S. Z., którego widział go wcześniej w towarzystwie konkubenta E. M.. Zapytał go o obecne miejsce zamieszkania E. M.. Kiedy poinformował S. Z. kim jest, S. Z. powiedział mu, iż E. M. twierdzi, że jest on jej winny 3.000 zł. Dogadali się, iż pójdą do E. M.. Kiedy szli do mieszkania E. M. dołączył do nich G. B.. W trójkę udali się do mieszkania E. M..

Dowód:

- zeznania świadka T. K. (1) k. 4-11,
- częściowo wyjaśnienia złożone przez świadka S. Z. k. 44-46, 48-51, 82-83,
- częściowo zeznania świadka E. M. k. 65-68,

E. M. w obecności S. Z. i G. B. zaprzeczyła, aby T. K. (1) był jej winny jakiegokolwiek pieniądze. T. K. (1) opuścił mieszkanie E. M.. Za nim wyszedł G. B. i zaczęli rozmawiać na temat rozgłaszanych plotek, jakoby był on winny E. M. pieniądze. Dołączył do nich S. Z., który stwierdził, że T. K. (1) jest jednak winny E. M. 3.000 zł i on te pieniądze od niego ściągnie. Pomiędzy S. Z. i G. B. a T. K. (1) doszło do szarpaniny. T. K. (1) upadł. Z kieszeni bluzy wypadł mu klucz od mieszkania. Gdy się podniósł zaczął uciekać.

Dowód:

- zeznania świadka T. K. (1) k. 4-11,
- częściowo wyjaśnienia złożone przez świadka S. Z. k. 44-46, 48-51, 82-83,
- zeznania świadka E. M. k. 65-68, 157,

S. Z. i oskarżony G. B. znaleźli klucz do mieszkania T. K. (1), który wypadł mu z kieszeni. Udali się do mieszkania T. K. (1). Kluczem tym otworzyli drzwi wejściowe do mieszkania T. K. (1) i weszli do wnętrza.

Dowód:

- zeznania świadka T. K. (1) k. 4-11,
- wyjaśnienia złożone przez świadka S. Z. k. 44-46, 48-51, 82-83,
- częściowo wyjaśnienia oskarżonego G. B. k. 156,

T. K. (1) przyszedł do swojego mieszkania. Został w nim S. Z. i oskarżonego G. B.. Z mieszkania S. Z. i G. B. zabrali bluzę marki C. o wartości 180 złotych, stanowiącą własność T. K. (2).

Dowód:

- zeznania świadka T. K. (1) k. 4-11,
- wyjaśnienia złożone przez świadka S. Z. k. 44-46, 48-51, 80-81, 82-83,

Oskarżony G. B. ma 34 lata, z zawodu jest malarzem – tapeciarem, obecnie jest pozbawiony wolności, przed osadzeniem pracował dorywczo z dochodem 1.500-2.000 zł miesięcznie, na utrzymaniu posiada dwoje dzieci, nie posiada wartościowego majątku.

Dowód:

- dane osobo-poznawcze oskarżonego G. B. k. 76-78, 156,

Oskarżony G. B. był uprzednio karany sądownie. W szczególności był on karany:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 03 marca 1999 r. w sprawie sygn. akt II K 56/99 za występki z art. 208 d.k.k. i inne na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którym orzeczono karę łączną 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności,

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 23 czerwca 1999 r. w sprawie sygn. akt II K 524/99 za występki z art. 279 § 1 k.k. i inne na karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

które zostały objęte wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 27 października 1999 r. w sprawie sygn. akt II K 859/99, którym orzeczono karę łączną 3 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 22.01.2002 r. do 04.02.2004 r., od 14.03.2005 r. do 23.06.2006 r. i od 02.06.2008 r. do 11.10.2008 r.,

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 13 października 2004 r. w sprawie sygn. akt VII K 859/04 za występki z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności,

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 27 lipca 2004 r. w sprawie sygn. akt II K 625/04 za występki z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

które zostały objęte wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 02 lutego 2005 r. w sprawie sygn. akt II K 1412/04, którym orzeczono karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 18.09.2004 r. do 14.03.2005 r., od 03.04.2008 r. do 02.06.2008 r. i od 11.10.2008 r. do 16.02.2010 r.

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 14 stycznia 2008 r. w sprawie sygn. akt II K 874/07 za występki z art. 282 k.k. i art. 204 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i inne na karę łączną 4 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 19.09.2007 r. do 03.04.2008 r. i od 16.02.2010 r. do 08.10.2010 r.

Dowód:

- dane o karalności oskarżonego G. B. k. 165-168,

- odpis wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 03 marca 1999 r. w sprawie sygn. akt II K 56/99 k. 151-152,

- odpis wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 23 czerwca 1999 r. w sprawie sygn. akt II K 524/99 k. 100-102,

- odpis wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 27 października 1999 r. w sprawie sygn. akt II K 859/99 k. 99,

- odpis wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 13 października 2004 r. w sprawie sygn. akt VII K 859/04 k. 97,

- odpis wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 27 lipca 2004 r. w sprawie sygn. akt II K 625/04 k. 98,

- odpis wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 02 lutego 2005 r. w sprawie sygn. akt II K 1412/04 k. 96,

- odpis wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 14 stycznia 2008 r. w sprawie sygn. akt II K 874/07 k. 92-95.

Oskarżony G. B. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. W złożonych wyjaśnieniach przyznał, iż pomiędzy nim i S. Z. a pokrzywdzonym T. K. (1) doszło do szarpaniny podczas której pokrzywdzonemu wypadł z kieszeni klucz do mieszkania, który znalazł S. Z.. Udali się do mieszkania pokrzywdzonego. S. Z. chciał wziąć z tego mieszkania jakieś fanty. S. Z. otworzył kluczem, który znalazł drzwi mieszkania pokrzywdzonego. Oskarżony G. B. zaprzeczył, aby wchodził do mieszkania pokrzywdzonego. Podał, iż był w korytarzu – na klatce budynku.

Sąd odmówił wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego G. B. w zakresie w jakim twierdził on, iż pokrzywdzony T. K. (1) był winny pieniądze S. Z. oraz w zakresie w jakim wskazywał iż nie wchodził wraz z S. Z. do mieszkania pokrzywdzonego T. K. (1), tylko stał na korytarzu. Wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie stanowią jedynie jego linię obrony zmierzającą do uniknięcia odpowiedzialności za zarzucany mu akt oskarżenia czyn. Stoją one bowiem w sprzeczności z uznanymi za wiarygodne zeznaniami świadka T. K. (1) oraz wyjaśnieniami złożonymi przez S. Z., a także relacją jaką złożył pokrzywdzony T. K. (1) przybyłemu na miejsce funkcjonariuszowi Policji E. S. w zakresie zachowania oskarżonych wobec niego oraz włamania do jego mieszkania.

Z zeznań T. K. (1) ani też z wyjaśnień S. Z. nie wynika, aby T. K. (1) był winny S. Z. jakiegokolwiek pieniądze. T. K. (1) i S. Z. poznali się w dniu zdarzenia będącego przedmiotem niniejszej sprawy, po czym udali się do mieszkania E. M.. Nie doszło pomiędzy nimi do pożyczania w tym czasie żadnych pieniędzy.

Zarówno z zeznań pokrzywdzonego T. K. (1) jak i z wyjaśnień złożonych przez S. Z. wynika natomiast, iż oskarżony G. B. znajdował się wraz z S. Z. w mieszkaniu pokrzywdzonego, gdy T. K. (1) do niego wrócił. Z zeznań świadka T. K. (1) wynika, iż przebywał on w pokoju, który świadek określił jako prawy. Z wyjaśnień S. Z. wynika zaś, iż po otwarciu przez niego drzwi mieszkania T. K. (1) należącym do pokrzywdzonego kluczem, który znalazł po tym, jak wypadł mu on z kieszeni podczas szarpaniny, oskarżony G. B. wraz z nim wszedł do wnętrza mieszkania. Brak było jakichkolwiek podstaw, aby kwestionować zeznania świadka T. K. (1) oraz wyjaśnienia S. Z. w tym zakresie. Wyjaśnienia S. Z. w powyższym zakresie w toku całego postępowania były konsekwentne. Z wyjaśnień oskarżonego G. B. wynika, że nie znał on pokrzywdzonego T. K. (1) przed tym, jak szarpał się z nim na ulicy, a potem poszedł wraz z S. Z. do jego mieszkania zaś S. Z. poznał około tygodnia przed tym zdarzeniem, nie był z nim w żadnym konflikcie. Nie miał zatem T. K. (1) żadnych powodów, aby składać nieprawdziwe, niekorzystne dla oskarżonego zeznania. Również S. Z. nie miał jakiegokolwiek powodu, aby pomawiać oskarżonego G. B. o czyn, którego się nie dopuścił. Z wyjaśnień G. B. wynika nadto, iż spotkał na ulicy S. Z. po dwóch dniach od tego zdarzenia i rozmawiał z nim i wtedy S. Z. poinformował go, że będzie wzywany na Policję. Ta okoliczność również wskazuje, iż wyjaśnienia złożone przez S. Z. w zakresie wejścia G. B. wraz z nim do mieszkania pokrzywdzonego, po tym jak otworzył on kluczem należącym do T. K. (1) drzwi tego mieszkania były prawdziwe. S. Z. i oskarżony G. B. spotkali się po tym, jak S. Z. złożył dwukrotnie wyjaśnienia – na Policji w dniu 27 sierpnia 2013 r. oraz przed prokuratorem w dniu 28 sierpnia 2013 r. Gdyby w tych wyjaśnieniach S. Z. podał on nieprawdę w zakresie zachowania oskarżonego G. B. niewątpliwie nie informowałby on G. B., iż będzie on przesłuchiwany przez Policję, unikałby jego osoby. Na ocenę wiarygodności wyjaśnień S. Z. wpływa także, iż m.in. za czyn z art. 279 § 1 k.k. popełniony na szkodę T. K. (1) wspólnie i w porozumieniu z oskarżonym poddał się on dobrowolnie karze w trybie art. 335 § 1 k.p.k. Prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 24 marca 2014 r. została mu wymierzona za ten czyn kara. Orzeczenie to jest prawomocne.

Z zeznań pokrzywdzonego T. K. (1) wynika, iż S. Z. i oskarżony G. B. z jego mieszkania dokonali kradzieży bluzy marki C. o wartości 180 zł. Zeznania T. K. (1) w tym zakresie korespondują z wyjaśnieniami S. Z., który potwierdził tę okoliczność w złożonych wyjaśnieniach. Podczas przesłuchania w dniu 17 grudnia 2013 r. wskazał jednoznacznie, iż wszystko było tak jak zostało opisane w zarzutach.

Wartość wiarygodności Sąd przydał zeznaniom świadka E. M.. W zakresie wynajmu mieszkania od T. K. (1) korespondowały one bowiem w zeznaniach świadka T. K. (1) oraz z dowodami z dokumentów w postaci umowy najmu oraz wypowiedzenia umowy najmu. Nie posiadała natomiast E. M. żadnej wiedzy dotyczącej stawianego oskarżonemu w niniejszej sprawie zarzutu.

Nie znalazł Sąd także powodów, aby kwestionować wiarygodność zeznań złożonych przez świadka E. S.. Wskazany świadek jest funkcjonariuszem Policji, który z polecenia dyżurnego K. w J. udał się na ul. (...) w związku ze zgłoszeniem T. K. (1). E. S. w złożonych zeznaniach opisał relację jaką złożył, mu po tym jak przybył na miejsce, pokrzywdzony T. K. (1). Relacja T. K. (1) złożona funkcjonariuszowi Policji była spójna ze złożonymi następnie przez niego zeznaniami w charakterze świadka. Jak podał E. S. pokrzywdzony twierdził, iż w jego mieszkaniu znajdowali się ci sami mężczyźni, którzy wcześniej pobili go u E. M. oraz iż wychodząc z jego mieszkania zabrali bluzę marki C.. Do mieszkania dostali się przy pomocy klucza, który wcześniej utracił. E. S. wraz z pokrzywdzonym udał się do miejsca zamieszkania E. M., gdzie T. K. (1) rozpoznał S. Z. jako osobę, która dokonała włamania do jego mieszkania. S. Z. podał wtedy, że był tam z G. B.. Świadek E. S. jest osobą obcą dla oskarżonego G. B., nie był on zainteresowany rozstrzygnięciem w przedmiotowej sprawie. Sąd uznał złożone przez niego zeznania za wiarygodny dowód w sprawie.

Walor wiarygodności Sąd przydał dowodom z dokumentów zgromadzonym w przedmiotowej sprawie. Nie znalazł Sąd żadnych obiektywnych podstaw, które nakazywałyby kwestionować ich wiarygodność.

Zachowaniem swoim oskarżony G. B. wyczerpał znamiona występku z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. Oskarżony bowiem dniu 26 sierpnia 2013 r. w J. działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą - S. Z. dokonał kradzieży z włamaniem do mieszkania nr (...) przy ul. (...) w ten sposób, że przy użyciu oryginalnego klucza dokonał otwarcia drzwi wejściowych do mieszkania, a następnie dostał się do jego wnętrza skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia bluzy marki C. o wartości 180 zł, czym działał na szkodę T. K. (1).

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w wyroku z dnia 01 marca 2013 r. II Aka 39/13 LEX nr 1294878 wyraził pogląd, iż należy traktować jako kradzież z włamaniem zachowanie polegające na otwarciu drzwi oryginalnym kluczem wbrew woli osoby uprawnionej do dysponowania pomieszczeniem, z zamiarem dokonania w ten sposób kradzieży (podobnie uchwała Sądu Najwyższego z dnia 18 lutego 1972 r. VI KZP 74/71, OSNKW 1972/5/78, wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 25 października 2005 r. II Aka 269/05, OSA 2007/6/27). Nie ulega wątpliwości Sądu, iż zamiar zaboru rzeczy z mieszkania pokrzywdzonego T. K. (1) powstał u S. Z. i oskarżonego G. B. jeszcze zanim przełamali oni zabezpieczenie mieszkania otwierając zamek w drzwiach wbrew woli T. K. (1), kluczem utraconym przez pokrzywdzonego. Z wyjaśnień oskarżonego G. B. wynika jednoznacznie, iż do mieszkania pokrzywdzonego udawali się bowiem S. Z. chciał wziąć z tego mieszkania jakieś „fanty”.

Sąd przyjął, iż oskarżony G. B. czynu tego dopuścił się działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą - S. Z.. Do porozumienia między sprawcami może dojść bowiem w każdej formie, nawet w sposób dorozumiany. Współdziałający nie muszą się bezpośrednio kontaktować ani nawet się znać. Muszą natomiast mieć świadomość wspólnego wykonywania czynu zabronionego, a więc przynajmniej wiedzieć o sobie i zdawać sobie sprawę, że podejmowana czynność składa się na realizację wspólnie wykonywanej całości przedsięwzięcia (wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 23.11.2000 r. II Aka 169/00, Prok. i Pr. 2001/6/13). Oskarżony G. B. wiedział w jakim celu do mieszkania pokrzywdzonego udaje się S. Z.. Wiedział, że S. Z. dysponuje kluczem do mieszkania pokrzywdzonego oraz że używa tego klucza otwierając nim drzwi mieszkania wbrew woli T. K. (1). Przyłączył się on do zachowania S. Z.. Wszedł wraz z nim do wnętrza mieszkania, z którego dokonali oni następnie zaboru w celu przywłaszczenia bluzy marki C..

Oskarżony G. B. czynu tego dopuścił się będąc uprzednio karanym za przestępstwa przeciwko mieniu popełnione w warunkach powrotu do przestępstwa z art. 64 § 2 k.k., w ciągu 5 lat po odbyciu ostatniej kary pozbawienia wolności w wymiarze przewyższającym 1 rok. G. B. był bowiem karany:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 03 marca 1999 r. w sprawie sygn. akt II K 56/99 za występki z art. 208 d.k.k. i inne na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którym orzeczono karę łączną 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności,
- wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 23 czerwca 1999 r. w sprawie sygn. akt II K 524/99 za występki z art. 279 § 1 k.k. i inne na karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

które zostały objęte wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 27 października 1999 r. w sprawie sygn. akt II K 859/99, którym orzeczono karę łączną 3 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 22.01.2002 r. do 04.02.2004 r., od 14.03.2005 r. do 23.06.2006 r. i od 02.06.2008 r. do 11.10.2008 r.,

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 13 października 2004 r. w sprawie sygn. akt VII K 859/04 za występki z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności,

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 27 lipca 2004 r. w sprawie sygn. akt II K 625/04 za występki z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

które zostały objęte wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 02 lutego 2005 r. w sprawie sygn. akt II K 1412/04, którym orzeczono karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 18.09.2004 r. do 14.03.2005 r., od 03.04.2008 r. do 02.06.2008 r. i od 11.10.2008 r. do 16.02.2010 r.

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 14 stycznia 2008 r. w sprawie sygn. akt II K 874/07 za występki z art. 282 k.k. i art. 204 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i inne na karę łączną 4 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 19.09.2007 r. do 03.04.2008 r. i od 16.02.2010 r. do 08.10.2010 r.

Wina oskarżonego G. B. w zakresie zarzucanego mu czynu nie budzi wątpliwości. Wobec oskarżonego nie zachodziły jakiegokolwiek okoliczności, które mogłyby wpływać na umniejszenie jego winy. Oskarżony G. B. działał z winy umyślnej z zamiarem bezpośrednim.

Stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego ocenić należy jako znaczny. Zgodnie z art. 115 § 2 k.k. przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości bierze się pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiar wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków jak również postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia. Na ocenę stopnia społecznej szkodliwości czynu oskarżonego wpływa przede wszystkim sposób i okoliczności popełnienia tego czynu przez oskarżonego. Oskarżony G. B. godził w jedno z podstawowych dóbr chronionych prawem jakim jest własność. Czynem swoim oskarżony wyrządził wprawdzie niewielką relatywnie szkodę – wartość skradzionej bluzy wynosiła 180 zł. Szkodą tą nie została pokrzywdzonymu naprawiona. Nie można jednakże tracić z pola widzenia, że do mieszkania pokrzywdzonego G. B. dostał się korzystając z klucza, który wypadł z kieszeni T. K. (1) podczas szarpaniny z nim i S. Z..

Jako okoliczność obciążającą Sąd zaliczył oskarżonemu jego uprzednią karalność za wyjątkiem tej, która służyła do czynienia ustaleń w zakresie działania przez oskarżonego w warunkach powrotu do przestępstwa oraz stan nietrzeźwości w jakim oskarżony znajdował się dokonując zarzucanego mu czynu.

Sąd nie dopatrywał się wobec oskarżonego G. B. okoliczności łagodzących.

Przy wymiarze oskarżonemu G. B. kary Sąd kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 § 1 i 2 k.k. Sąd miał na uwadze znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego, w tym także rodzaj naruszonego przez oskarżonego dobra prawnego oraz wysoki stopień jego winy. Sąd uwzględnił nadto, iż jest on osobą wysoce zdemoralizowaną. Był on już wielokrotnie karany za przestępstwa przeciwko mieniu i odbywał kary pozbawienia wolności. Kary pozbawienia wolności uprzednio wykonane wobec oskarżonego nie przyniosły skutków resocjalizacyjnych. W szczególności oskarżony zarzucanego mu czynu dopuścił się w okresie niespełna 3 lata od opuszczenia zakładu karnego. Oskarżony bowiem placówkę penitencjarną opuścił dnia 08 października 2010 r. w związku z warunkowym przedterminowym zwolnieniem z okresem próby do 03 sierpnia 2013 r. Czyn będący przedmiotem niniejszej sprawy nie był jedynym jakim oskarżony G. B. dopuścił się po opuszczeniu zakładu karnego. Prawomocnym Sądem Rejonowym w Jeleniej Górze z dnia 28 listopada 2013 r. w sprawie sygn. akt II K 1401/13 G. B. został bowiem skazany za występki z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. popełniony w nieustalonym dniu, ale nie później niż 05 marca 2013 r. oraz za występki z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

popelniony we wrześniu 2012 r. na karę łączną 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności. Z tego względu oskarżonego ocenić należy jako sprawcę, niepoprawnego, powracającego do przestępstwa.

W tych okolicznościach Sąd uznał, iż karą adekwatną do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu oskarżonego G. B. jest kara 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Kara pozbawienia wolności orzeczona wobec oskarżonego G. B. w tym wymiarze winny uświadomić oskarżonemu naganność jego postępowania oraz wdrożyć go do przestrzegania norm społecznych. Natomiast w zakresie prewencji generalnej, rozstrzygnięcie to zaspokoi społeczne poczucie sprawiedliwości i będzie pozytywnie kształtować świadomość prawną społeczeństwa.

Oskarżony G. B. ma 34 lata, z zawodu jest malarzem – tapeciarem, obecnie jest pozbawiony wolności, przed osadzeniem pracował dorywczo z dochodem 1.500-2.000 zł miesięcznie, na utrzymaniu posiada dwoje dzieci, nie posiada wartościowego majątku. Okoliczności te wskazują, iż uiszczenie przez oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych byłoby dla niego zbyt uciążliwe. Z tego względu Sąd na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.